

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 29. april 2008 — Ahmed Adem og Hamrin Mosa Rashi mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-178/08)

(2008/C 197/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ahmed Adem og Hamrin Mosa Rashi

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at — med forbehold af artikel 1C, nr. 5, andet punktum, i konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951 (Genèvekonventionen) — ophører flygtningestatus allerede, når flygtningens velbegrundede frygt for forfølgelse, jf. direktivets artikel 2, litra c), som dannede grundlag for anerkendelsen som flygtning, er ophørt, og flygtningen heller ikke af andre grunde må frygte forfølgelse, jf. direktivets artikel 2, litra c)?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares benægtende, forudsætter ophør af flygtningestatus i henhold til direktivets artikel 11, stk. 1, litra e), da desuden, at der i det land, hvor flygtningen er statsborger,
  - a) er en aktør, der kan yde beskyttelse i direktivets artikel 7, stk. 1's forstand, og er det herved tilstrækkeligt, at beskyttelsen kun kan garanteres med hjælp fra multinationale styrker
  - b) for flygtningen ikke er en trussel om alvorlig skade i direktivets artikel 15's forstand, som fører til ydelse af subsidiær beskyttelse i henhold til direktivets artikel 18, og/eller
  - c) er en stabil sikkerhedssituation, hvor de generelle livsbetaingelser sikrer et eksistensminimum?
- 3) Såfremt de hidtidige omstændigheder, ifølge hvilke den pågældende er blevet anerkendt som flygtning, er ophørt, skal nye og andre forfølgelsesbegrundende omstændigheder da
  - a) vurderes ud fra det sandsynlighedskriterium, der gælder for anerkendelse af flygtninge, eller finder et andet kriterium til gunst for den pågældende anvendelse

- b) bedømmes under hensyntagen til reglen om bevislættelse i direktivets artikel 4, stk. 4?

⁽¹⁾ EUT L 304, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 29. april 2008 — Dler Jamal mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-179/08)

(2008/C 197/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dler Jamal

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at — med forbehold af artikel 1C, nr. 5, andet punktum, i konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951 (Genèvekonventionen) — ophører flygtningestatus allerede, når flygtningens velbegrundede frygt for forfølgelse, jf. direktivets artikel 2, litra c), som dannede grundlag for anerkendelsen som flygtning, er ophørt, og flygtningen heller ikke af andre grunde må frygte forfølgelse, jf. direktivets artikel 2, litra c)?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares benægtende, forudsætter ophør af flygtningestatus i henhold til direktivets artikel 11, stk. 1, litra e), da desuden, at der i det land, hvor flygtningen er statsborger,
  - a) er en aktør, der kan yde beskyttelse i direktivets artikel 7, stk. 1's forstand, og er det herved tilstrækkeligt, at beskyttelsen kun kan garanteres med hjælp fra multinationale styrker
  - b) for flygtningen ikke er en trussel om alvorlig skade i direktivets artikel 15's forstand, som fører til ydelse af subsidiær beskyttelse i henhold til direktivets artikel 18, og/eller
  - c) er en stabil sikkerhedssituation, hvor de generelle livsbetaingelser sikrer et eksistensminimum?